

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **JRD s.r.o., IČ: 267 78 092**, se sídlem Praha 10, Korunní 810/104, zastoupen Mgr. Pavlem Černým, advokátem v Brně, Údolní 33, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, zastoupen Mgr. Martinem Lúdlem, advokátem v Praze 4, Doudlebská 1699/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra ze dne 20. 8. 2013 č. j. SFZP 084522/2013,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20. 8. 2013, č. j. SFZP 084522/2013, o zamítnutí námitek, v části vztahující se k žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám č. 50141617, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11. 228 Kč k rukám zástupce Mgr. Pavla Černého, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 31. 10. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20. 8. 2013, č. j. SFZP 084522/2013, o jeho námitkách proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám ze dne 29. 10. 2010, č. 50141617, jakož i zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí o zamítnutí uvedené žádosti ze dne 25. 4. 2013, č. j. SFZP 034744/2013.

Ministr životního prostředí rozhodoval jednak na základě doporučení 107. Rady Fondu a v souladu s § 1 odst. 5 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí

České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o SFŽP“), a jednak na základě doporučení 110. Rady Fondu a v souladu s § 1 odst. 5 téhož zákona.

Dne 29. 10. 2010 podal žalobce u Státního fondu životního prostředí, (dále jen „Fond“), žádost o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám. S datem 1. 6. 2011 vydal Fond Vyrozumění o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám s tím, že jeho žádost byla schválena rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 29. 4. 2011, č. j. 080561/2011, a že mu do 31. 1. 2013 budou rezervovány finanční prostředky ve výši 900.000 Kč. Současně byl poučen o pravidlech čerpání.

Dne 31. 8. 2012 byla žalobci zaslána Výzva Fondu k odstranění nedostatků a k doplnění prokazujících ukončení realizace podporovaných opatření, č. j. SFZP 165669/2012.

Následně dopisem ze dne 25. 10. 2012 pod č. j. SFZP 192619/2012, sdělil Fond žalobci, že jeho žádost č. 50141617 splnila podmínky pro poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám.

Poté dne 20. 12. 2012 podal žalobce u Fondu žádost o udělení výjimky ze Směrnice MŽP č. 9/2009, na kterou Fond reagoval dne 28. 1. 2013 sdělením č. j. SFZP 008671/2013, že podle čl. 3.7. Smlouvy o poskytnutí podpory č. S-50141617 nejsou splněny podmínky pro poskytnutí podpory v případě, že dojde ke změně vlastnických práv k nemovitosti, na níž byla provedena opatření specifikovaná v čl. 2.2 smlouvy. Požadavek na vyjmutí čl. 3.7 ze smlouvy o poskytnutí podpory nelze akceptovat. V důsledku porušení podmínek programu bude žádost o poskytnutí podpory předložena ministroví životního prostředí k zamítnutí.

Dne 30. 4. 2013 bylo vydáno Vyrozumění o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám, č. j. SFZP 04750/2013.

Žalobce namítal především formální vady rozhodnutí, a to že rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 20. 8. 2013, č. j. SFZP 084522/2013, byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám ze dne 29. 10. 2010, č. 50141617, aniž by rozhodnutí předcházelo projednání rozkladovou komisí. Ve věci bylo rozhodnuto hromadně o několika námitkách různých subjektů, přičemž odůvodnění se omezilo na konstatování, že rozhodnutí o zamítnutí žádostí bylo vydáno v souladu s podmínkami programu Zelená úsporám. Argumentace žalobce zůstala nevypořádaná.

Žalobce namítal nesprávné zamítnutí žádosti, když rozhodnutím ministra ze dne 25. 4. 2013, č. j. SFZP 034744/2013, byla žádost o podporu zamítnuta s tím, že žalobce údajně neodstranil nedostatky žádosti o poskytnutí dotace, které mu byly vytknuty přípisem SFŽP ze dne 31. 8. 2012, č. j. SFZP 165669/2012. Tento závěr však neodpovídá skutečnosti.

Žalobce namítal rozpor rozhodnutí ministra životního prostředí o zamítnutí námitek ze dne 20. 8. 2013 a o zamítnutí žádosti ze dne 25. 4. 2013 se základními zásadami správního řízení, zejména zásadou ochrany legitimního očekávání a zákazu libovůle při výkonu veřejné moci. Namítal žalobce, že dopisem ze dne 25. 10. 2012 pod č. j. SFZP 192619/2012, obdržel

kladné vyřízení žádosti č. 50141617 s tím, že splnil podmínky pro poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám, a posléze mu byla podpora odepřena.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí mu nebylo doručeno řádně, a že je obdržel až dne 18. 10. 2013 na základě následné žádosti.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 20. 12. 2013 navrhl žalobu odmítnout jako nepřipustnou. Konstatoval, že čl. 3.7 Smlouvy č. S-50141617 o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám stanoví, že v případě, že dojde ke změně vlastnických práv k nemovitosti, na níž byla provedena opatření a podpora podle této smlouvy ještě nebyla poskytnuta, nebyly splněny podmínky pro poskytnutí podpory a podpora poskytnuta nebude.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 1 zákona o SFŽP, ve znění platném do 31. 12. 2014,

- (1) Zřizuje se Státní fond životního prostředí České republiky (dále jen "Fond").*
- (2) Fond je jinou státní organizací. 1) Rozsah činnosti Fondu stanoví statut.*
- (3) Správcem Fondu je ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo").*
- (4) V čele Fondu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr životního prostředí (dále jen "ministr").*
- (5) O poskytování prostředků z Fondu rozhoduje ministr.*
- (6) Zřizuje se Rada Fondu, kterou jmenuje ministr jako svůj poradní orgán.*
- (7) Činnost Rady Fondu se řídí jednacím řádem, který schvaluje ministr.*
- (8) Rada Fondu posuzuje zejména*
 - a) zásadní otázky tvorby a užití prostředků Fondu,*
 - b) roční rozpočty příjmů a výdajů Fondu,*
 - c) navržená opatření a jejich zabezpečení prostředky Fondu.*
- (9) Rada Fondu posuzuje dále návrhy na poskytnutí prostředků z Fondu a doporučuje ministrovi výši čerpání pro jednotlivé konkrétní případy, přičemž vychází ze zásad ochrany životního prostředí České republiky.*
- (10) Rada Fondu schvaluje účetní závěrku Fondu sestavenou k rozvahovému dni.*
- (11) Ministerstvo rozhodnutí ministra o použití prostředků Fondu zveřejňuje.*

Podle § 4 zákona o SFŽP, ve znění platném do 31. 12. 2014,

- (1) Na poskytnutí prostředků z Fondu není právní nárok.*
- (2) Prostředky z Fondu se poskytují žadatelům za podmínek stanovených statutem a směrnicí. Základním principem je objektivní posouzení žádosti z hlediska ekologické a ekonomické výhodnosti a celoplošných zájmů.*
- (3) Žadatelé (právnícké a fyzické osoby) předkládají žádosti Fondu. Součástí žádosti je odborný posudek, který doplní Fond vlastním stanoviskem. Žádost posuzuje Rada Fondu.*

(4) Poskytnuté prostředky z Fondu musí být vráceny zpět do Fondu, jestliže nebyly použity v souladu s podmínkami určenými podle odstavce 2 nebo jestliže účel pro poskytnutí prostředků odpadl.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. ledna 2013, č. j. 7 As 173/2012 – 44, rozhodnutí o neposkytnutí dotace ze Státního fondu životního prostředí nespadá pod § 14 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a není proto vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že žádosti o poskytnutí prostředků z fondu se podávají u Fondu, součástí žádosti je odborný posudek, který doplní Fond vlastním stanoviskem; žádost posoudí Rada Fondu (§ 4 odst. 3), která je poradním orgánem ministra životního prostředí, jenž ji taktéž jmenuje (§ 1 odst. 6). Rada Fondu posuzuje dále návrhy na poskytnutí prostředků z Fondu a doporučuje ministrovi výši čerpání pro jednotlivé konkrétní případy, přičemž vychází ze zásad ochrany životního prostředí České republiky (§ 1 odst. 9). O poskytování prostředků z Fondu rozhoduje ministr životního prostředí (§ 1 odst. 5).

Lze tedy učinit závěr, že o poskytnutí prostředků z Fondu rozhoduje (tj. rozhodnutí v prvním stupni vydává) ministr životního prostředí po posouzení a doporučení Radou Fondu. Z žádného ustanovení nevyplývá, že by o poskytnutí prostředků z Fondu rozhodoval Fond, ostatně i ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 173/2012-44, je vysloveno, že „v rámci procesu rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace ze Státního fondu životního prostředí České republiky vystupuje ministr životního prostředí jako orgán rozhodující o právech a povinnostech fyzických a právnických osob.“ Čili o poskytnutí dotace z prostředků Fondu rozhoduje ministr životního prostředí, a to jako jakýsi vnější činitel – to vyplývá z toho, že zákon nekonstruuje, že by byl ministr životního prostředí součástí Fondu, tak např. ministr nestojí v čele Fondu (v čele Fondu stojí jeho ředitel ministrem životního prostředí jmenovaný a odvolávaný – § 1 odst. 4), ale i z toho, že rozhodnutí o použití prostředků Fondu nezveřejňuje Fond, ale ministerstvo životního prostředí (§ 1 odst. 10) – tedy zákon předpokládá, že vlastní rozhodování o poskytnutí prostředků Fondu probíhá mimo Fond.

Soud ověřil z rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 29. 4. 2011, č. j. SFZP 080561/2011, 96. Rady Fondu (řádné zasedání) o poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR, jímž bylo schváleno poskytnutí finanční podpory v celkové výši 7,179,523.947 Kč, týkající se 24.804 investičních akcí dle přílohy k tomuto rozhodnutí. Rozhodnutí podepsal ministr Mgr. Tomáš Chalupa.

Soud ověřil z rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 25. 4. 2013, č. j. SFZP 034744/2013, o zamítnutí poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR, že toto zamítnutí poskytnutí finanční podpory v celkové výši 235,792.820 Kč se týkalo 633 investičních akcí dle přílohy k tomuto rozhodnutí. Rozhodnutí podepsal ministr Mgr. Tomáš Chalupa.

Soud ověřil z rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20. 8. 2013, č. j. SFZP 084522/2013, ve věci námitek zamítnutí poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR, že mj. nebylo vyhověno námitkám proti rozhodnutí o zamítnutí žádostí o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám u 38 žádostí v celkovém objemu

44,223.175 Kč (seznam žádostí viz příloha). Rozhodnutí podepsal ministr Tomáš Jan Podivínský.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobou napadené rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví, neboť danou otázku vyřešil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 7 As 173/2012-44, v němž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria stanovená v § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Na základě něj musí správní soudy podrobit přezkumu akty veřejné moci, pokud jejich přezkum není zákonem výslovně vyloučen a výluku ze soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí neobsahuje ani soudní řád správní. Městský soud v Praze tedy musel odmítnout návrh žalovaného, aby odmítnul žalobu jako nepřipustnou, neboť neexistuje žádná zákonná výluka, která by vyjímala rozhodnutí o poskytnutí dotace z Fondu ze soudního přezkumu.

Městský soud v Praze se poté s ohledem na formální hromadnou podobu napadeného aktu zabýval otázkou, co je vlastně žalobou napadeným rozhodnutím. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20. 8. 2013 o nevyhovění námitkám proti rozhodnutí prvního stupně má tři části. V první části ad a) je konstatováno, že se námitkám týkajícím se 38 žádostí v celkovém objemu 44,223.175 Kč nevyhovuje, a že seznam, o které žádosti se jedná, je uveden v příloze. Následuje příloha v podobě tabulky týkající se mnoha (stovek až tisíců) žádostí o poskytnutí dotace (jedné žádosti odpovídá jeden řádek tabulky). V druhé části ad b) je vyhověno námitkám týkajícím se 32 žádostí v celkovém objemu 11,375.320 Kč, a že seznam, o které žádosti se jedná, je uveden v příloze. Ve třetí části ad c) je vyhověno námitkám u 1 žádosti v celkovém objemu 2,339.654 Kč, ale podpora se zamítá.

Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí tvoří jednak úvodní (obecná) část a příslušný řádek tabulky týkající se žádosti podané žalobcem, tedy že součástí napadeného rozhodnutí nejsou ostatní řádky týkající se jiných žádostí a jiných žadatelů. V opačném případě by došlo k absurdní situaci, že by nynější soudní řízení zahrnovalo rozhodování o právech a povinnostech stovek jiných žadatelů, kteří se ničeho takového ovšem nedomáhali, a že by dalece překračovalo předmět správního řízení, který žalobce vymezil svou žádostí (žádal o jednu konkrétní dotaci a právě jen v této věci byl účastníkem řízení, nebyl účastníkem řízení o stovkách žádostí o dotaci podaných jinými žadatelí).

Pokud žalobce namítal závažné vady řízení, musel soud tuto námitku považovat za odůvodněnou. V inkriminované věci totiž není vyloučeno použití správního řádu a zákon o SFŽP stanoví z procesního hlediska jen málo četné odchylky (zejména § 4), projeví se univerzálnost správního řádu (jeho § 1 odst. 1 a 2), jež nelze suspendovat či derogovat žádným aktem, který nemá povahu zákona, např. resortní směrnici. Plně se zde proto uplatní tzv. výhrada zákona – čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky. Z citovaných ustanovení mj. vyplývá, že žádost lze podat způsoby upravenými v § 37 odst. 4 správního řádu, že rozhodnutí ve věci poskytnutí dotace z Fondu (včetně rozhodnutí druhého stupně) musí mít náležitosti dle § 68 správního řádu, dále se např. plně použijí ustanovení o opravných prostředcích (v inkriminované věci to především znamená, že opravným prostředkem proti rozhodnutí prvního stupně je rozklad podávaný ve lhůtě 15 dnů od oznámení rozhodnutí prvního stupně a rozhoduje o něm ministr na návrh rozkladové komise) atd.

Z žalobou napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo je prima facie zjevné, že se žalovaný správní orgán těmito základními zásadami správního řízení neřídil. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem se vypořádal s námitkami žalobce, tímto svým postupem žalovaný zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Městský soud v Praze na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto je podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 3.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 11.228 Kč včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. března 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: J.Válková